

ISTENNEL

TÖBBET ÉSSZEL

MINT ERŐVEL

A MAGYAR NEMZETI EGYHÁZ AMERIKÁBAN SZERTARTÁSI KÖNYVE

Szerzé:

Kubinyi Viktor

1913

HAZÁNKÉRT

A

MAGYAR NEMZETI EGYHÁZ AMERIKÁBAN

SZERTARTÁSI KÖNYVE

Szerzé:

Kubinyi Viktor.

1913

ELŐSZÓ.

A MAGYAR NEMZETI EGYHÁZ megalapitásának szükséges voltát ma már alig is kell bizonyitani. Nem tudom elképzelni, hogy ma csak egy gondolkodni tudó egyén is tagadná azt, hogy az egyházi és vallási szertartásoknak csakis ugy van értelmük és létjogosultságuk, ha a hivek azokat meg is értik.

A római, vagyis pápista egyház egyezer kilencszáz és tizenhárom évig mereven ragaszkodott a latin nyelvhez, melyet sok esetben a papjai is csak vajmi hiányosan értenek és ahol e tekintetben engedményeket tett, mint például az orosz és örmény katholikusoknál, ott sem engedékenységből, hanem csupán azért tette, hogy a hivei számát ne csökkentse.

Ma statisztikailag bebizonyitott tény, hogy a pápista egyház az utolsó hetven év alatt NYOLCVAN MILLIÓ HIVÖT VESZITETT! És aki ma is azzal akarná hitegetni a könnyenhivőket, hogy „az egyedül üdvözitő (?) római

katholikus egyház" most is évről évre szaporodik és erősödik, az tudva és akarva valótlanságot állit, vagyis ámit és hazudik, mert a pápista egyház számbeli szaporultát az elszakadások száma messze felülmulja.

A „római pápaság" az emberiség haladásának utjában áll és annak egyik legveszedelmesebb kerékkötője. Legerősebb fegyvere a gyáva fenyegetés és félemlités és elég sajnos, hogy a legtöbb ember nembánomsága, kényelemszeretete és gyávasága Róma félemlitési politikájának ma is bő tápot nyujt.

Közeledik azonban az óra, midőn minden ember gondolkodni kezd a maga eszével, ugy amint tud és félő, hogy nagy váratlanul az egész emberiség egy általános vallási rászkodtatással fogja magát szemben találni.

A pápista egyház mint ilyen rég idejét multa. **Róma megtagadta a kereszténység alapitóját és mesterét mert ma nem a szelid és alázatos Krisztus tanait hirdeti, de hatalmi politikát üz!**

Az emlitettem általános vallási rázkódtatást megakadályozni nem lehet: ki fog az törni elemi erővel s nagy károkat s pusztitást fog okozni. És mivel a pápista egyház kapzsi hatalomvá-

gyásban a világ minden részében mohón „szerzi" és halomra gyüjti a vagyont és birtokot, ezen általános vallási megrázkodás természetszerüen a gazdaságra, kereskedelemre és iparra és igy az egész közéletre is káros kihatással leszen. Hisz a történelem nem egy megrenditően szomoritó és egyuttal felháboritó és vérlázitó esettel bizonyitja, hogy Róma rég elavult „tanainak" és „elveinek" merev megtartásáért a legnagyobb hidegvérrel feláldozta egész országok belbékéjét, jólétét sőt lételét is.

Az „egyedül üdvözitő" tanát ma már csak a gyermekszobában és a hülyék intézetében lehet elhitetni. Az első embert Isten teremtette és ennek következtében minden ember Isten teremtménye. Istenről józan ésszel lehetséges-e már most feltételezni, hogy az emberiség tulnyomóan nagy részét csupán azért teremtette volna, hogy magától eltaszitsa?

Az atheisták vagyis istentagadók számának oly ijesztően nagy mértékben növekedését nyugodtan és bátran Róma merev és csökönyös maradiságának tulajdonithatjuk. Ha Róma le tudna mondani beképzelt mindenhatóságáról és fel tudna ébredni a csalhatatlanság dőre és kábitó álmából és haladna a korral, megment-

hetné önmagát és egyuttal nemcsak vallás-erkölcsi, de nemzetgazdasági szempontból is felszámithatatlan szolgálatokat tehetne az összemberiségnek. A tények sajnosan azt mutatják, hogy Róma rég idejüket mult „tanok'' megrögzött hirdetésével és azokhoz való vak ragaszkodásával nem egy ország és nemzet tönkrejutását egyenesen elősegitette és sietette.

Az ember vallás nélkül nem élhet. A vallás indit arra, hogy a jót keressük és gyakoroljuk, a rosszat pedig kerüljük. De a vallás csak akkor jó, ha nem gyávafélemlitéssel és rémitgetéssel, de bátor szeretettel akar a jóra serkenteni és a rosztól óvni.

Mondom, a nagy vallási világháborut megakadályozni nem lehet: az jönni fog, mert jönnie kell! A babonaság, a szándékos és tudatos félemlités és butitás okozta hőség már annyira tikkasztóvá vált, hogy a vihar kitörése minden percben várható.

De amit nem lehet megakadályozni, arra el lehet készülni: ha nem akarjuk hogy a „menykő'' beleüssön házunkba, felszereljük azt villámháritóval.

Ezen könyv és általában a MAGYAR NEMZETI EGYHÁZ AMERIKÁBAN egy ily villámháritó magyar testvéreink részére, kicsi házunk megvédésére.

Kivezetem magyar testvéreimet az előttük érthetetlen latin nyelvü szertartások sötétségéből a MAGYAR MISE és általában a MAGYAR SZERTARTÁSOK világosságára, hogy megértsék vallásukat; hogy mise alatt ne nézzék papjukat valami fából faragott kinai szentnek, hanem hogy papjukban MAGYAR testvérüket lássák, ki velük és érettük imádkozik.

Ha misére jössz, tudni fogod, az mit jelent és mire jó.

Ha gyermekedet a keresztviz alá tartod, meg fogod érteni mily feladat vár arra és magad mily kötelességeket vállaltál el, midőn gyermekednek életet adtál.

Ha mátkáddal az oltár elé lépsz hogy elrebegjétek a „holtomiglan''-t, élted végéig füledben fog csengeni fogadásod.

És ha majd kivisznek a koporsódban, nem érthetetlen mormolás, de MAGYAR SZÓ, MAGYAR IMA fog kikisérni nyugvó helyedre.

Különösen Amerikába szakadt testvéreink fogják ennek hasznát látni; megfogják tartani vallásukat az anyanyelv kedvéért és vallásuk

megfogja őrizni magyar voltukat. A messze idegenben is MAGYAR KERESZTÉNYEK fognak maradni és ha majd talán, vagy talán nem is olyan nagyon „talán”, üt az óra, hogy romlásnak és bomlásnak indult drága szülőhazánknak segitségére siessünk, nem mint az anyától elidegenedett, de mint a messze távolban is hüségesen ragaszkodó, jó gyermekek fogunk a szorongatott anya, HUNGÁRIA ASZSZONY keblére sietni. És honszerelmünk nemzetiszin lobogóján EGYMÁSBAÖLTÖTT BETÜKKEL ott fog tündökölni e két szó:

„ISTENNEL HAZÁNKÉRT!”

Kelt, South Bend, Indiana, 1913-ik évi junius hó 16-ik napján.

Kubinyi Viktor,
a Magyar Nemzeti Egyház megalapitója.

SZENT MISEÁLDOZAT.

A misézö pap kiséretével az oltár közepén megáll és meghajlás után mondja:

Az Atyának és fiunak és szentléleknek nevében.

Nép: Ugy legyen.

P.: Szent oltárodhoz járulunk, Uram.

V.: Hogy felviditsad lelkünket, nagy Isten.

P.: Bocsásd meg büneinket, atyánk.

V.: És adj erőt a jobbulásra.

P.: Irtsd ki lelkünkből az irigységet, kapzsiságot és gyülölséget.

V.: És ékesits az igazmondás erényével.

P.: Te vagy reményünk, oltalmunk és istápunk, oh Isten.

V.: Engedd, hogy méltók legyünk irgalmadra.

P.: Azért ne nézd bünös voltunkat, de tekints kegyelemmel jószándéku könyörgésünkre.

V.: És tárd fel előttünk atyai szived szeretetét.

Ezen szavak után a pap felmegy az oltárhoz, annak közepén megáll, meghajolván imára terjesztett karokkal mondja:

P.: Fogadd kegyelmesen, Urunk, buzgó szivvel felajánlott könyörgésünket és szolgáljon hő imánk haragod engesztelésére és büneink bocsánatára.

Énekes misénél e szavak után a pap megáldja a füstölőt és megfüstöli az oltárt, először közepén, azután bal oldalt, végül jobb oldalt. Ennek megtörténte után a pap az oltár közepén megáll és a néppel felváltva mondja:

P.: Uram, irgalmazz nekünk.

V.: Krisztus, kegyelmezz nekünk.

P.: Uram, irgalmazz nekünk.

Ez után a pap csendes misében mondja, énekes misében pedig énekli:

Di cső-ség meny-ben az Is-ten-nek

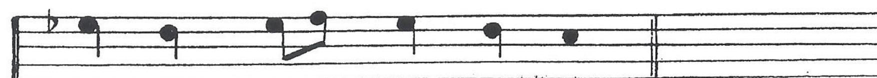
Mire a nép csendes misében a pappal együtt mondja, énekes misében pedig az énekkar vezetésével éneklik:

És békesség a földön a jószándéku embereknek. Dicsérünk, áldunk és imádunk, oh Isten.

És hálákat adunk nagy jóságodért. Légy közbenjárónk, Urunk Jézus Krisztus, a Mindenható szent zsámolyánál, mert te vagy az Isten báránya, ki elveszi büneinket. Hallgasd meg, azért, esdő szavunkat és a szentlélekkel egyetemben jöjj segitségünkre. Ugy legyen.

Ezután a pap az oltár közepét megcsókolja és kihajol a nép felé:

Az Úr le-gyen ve-le-tek

V: És a te lel-ked-del

Ez után a pap az oltár jobb oldalára menvén felnyitja a misekönyvet és olvassa a napi leckét.

Ennek végeztével az oltár közepén megáll, meghajol és mondja:

Szent kegyelmeddel adj erőt, Uram, hogy igédet méltóképen hirdethessem.

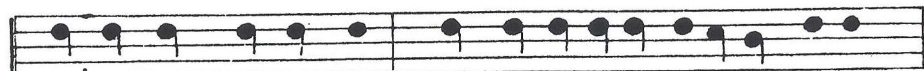
N.: Ugy legyen.

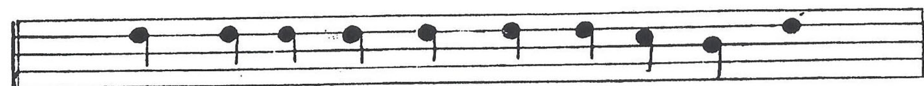
Ezután ismét meghajolván, az oltár bal oldalára megy és ott elmondja, illetve énekli a

napi evangéliumot.

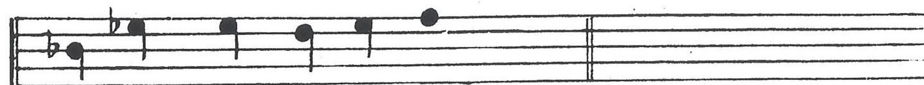
Az Ur legyen veletek.

V.: És a te lelkeddel.

Ezután a pap az oltár közepe előtt megállva, imára tárt karokkal mondja vagy énekli:

Mire a kar és a nép vele együtt mondja vagy énekli:

Mindenható Atyában, menynek és földnek teremtőjében és a Jézus Krisztusban, ő egy fiában, mi Urunkban, ki született szüz Máriától, kinzatott Poncius Pilátus alatt, megfeszittetett, meghalt és eltemettetett; alászállott a pokolba, harmadnapon feltámadott halottaiból, felment menyekbe, ott ül a Mindenható jobbja

felől, és onnan fog eljönni itélni eleveneket és holtakat.

Hiszek a szentlélekben, hiszek a keresztény anyaszentegyházban, bünök bocsánatában, hiszek a feltámadásban és az örök életben.

Ezután a pap az oltár előtt meghajolván imára terjesztett karokkal a nép felé fordulva mondja:

Az Ur legyen veletek.

V.: És a te lelkeddel.

Ezután a pap visszafordulván, szétbontja az áldozati kelyhet és az oltár közepén állva felmutatja az áldozati ostyát e szavakkal:

Mindenható Uristen,. tekints. kegyelmesen ezen áldozatunkra, melyet, ime felajánlunk és bemutatunk. Engedd hogy az büneink bocsánatára váljék és ez által előtted kedves legyen.

V.: Ugy legyen.

Ezután a pap bort és vizet önt a kehelybe, azt keresztvetéssel megáldja, majd felmutatja az áldozati kelyhet e szavakkal:

Engedd, mindenható Isten, hogy ezen áldozati kehely áldást hozzon reánk és hozzátartozóinkra, amint hogy Krisztus Urunk vérontása a keresztfán megnyerte számunkra az örök üdvösséget.

V.: Ugy legyen.

Ezután a pap az oltár bal oldalán állva megmossa kezeit e szavakkal:

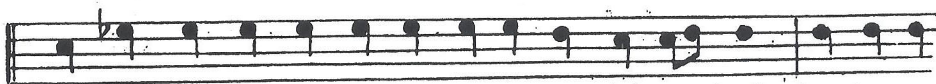
Nem mint Pilátus emberi félelemből tette mossuk kezeinket, de őszinte alázatossággal, hogy szent kegyelmeddel tisztán állhassunk meg előtted, óh Isten.

V.: Ugy legyen.

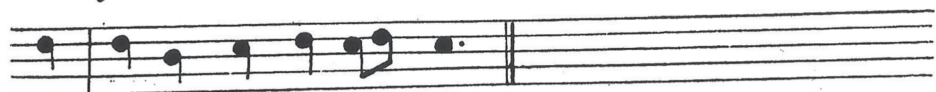
Ezután a pap visszatér az oltár közepéhez, meghajol és segitségül hivja a Szentháromságot e szavakkal:

Szent-háromság egy Isten, fogadd kegyesen áldozatunkat és hallgasd meg alázatos könyörgésünket.
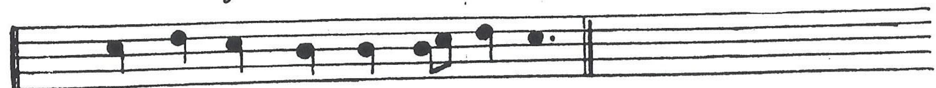
Mire a bal oldal felé fordulva mondja:

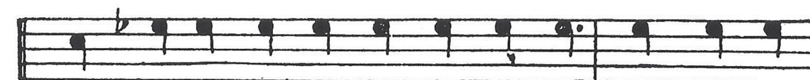
Legyen di-cső-ség és di-cséret az A-tyá-nak és Fi-ú-

nak és a Szent-lé-lek-nek

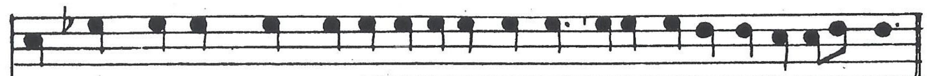
V.: Ö-rök-től fogva ö-rök-ké

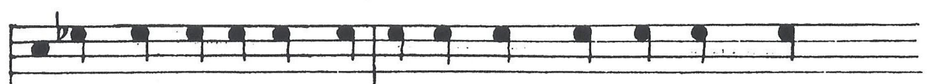
Mert va-ló-ban jo-gos és mél-tó, hogy Né-ked

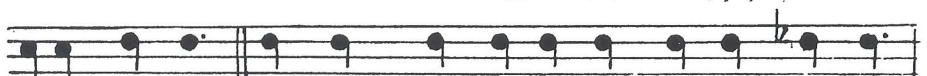
há-lá-kat zengjünk, min-den-ha-tó ö-rök Is-ten.

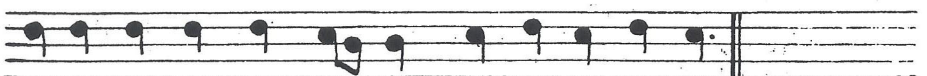
Ki szent Igéd megtestesülé-se által örök életre ve-zé-relsz.

Ezért mély á-hi-tat-tal i-má-dunk és kérjük szent

irgalma-dat. En-gedd, hogy i-gaz bünbá-nat ál-tal

ré-sze-sül-hessünk ö-rök di-cső-sé-ged-ben.

Ezután a pap az oltár közepén mélyen meghajolva mondja:

Szent vagy, szent vagy megváltó örök Isten. Ég és föld zengje dicsőségedet és örök áldás

keljen szent neved nyomán.

Ezután a pap az oltár közepét megcsókolja és imára tárt kezekkel mondja:

Ime, mindenható örök Isten. Fogadd ezen áldozatunkat a kereszténység, a jelenlevők és összes hozzátartozóink üdvözitéssének, és ez által a Te örök dicsőségednek előmozditására.

Ezután a pap mélyen meghajolva mondja:

Emlékezz meg, Istenünk, nagy irgalmadban, az összes elhunyt hivekről és különösen elhunyt rokonainkról.

V.: Legyen imádságunk az ő segitségükre.

Ezután a pap kezébe veszi az áldozati ostyát, meghajol és felmutatja az áldozati ostyát e szavakkal:

IME AZ UR ÁLDOZATA.

Ezután a pap felmutatja az áldozati kelyhet e szavakkal:

IME AZ ÁLDOZATI KEHELY, HITÜNK SZENT TITKA, MELYET BEMUTATUNK MINT A BÜNÖK BOCSÁNATÁÉRT ONTOTT

ÁLDOZATOT.
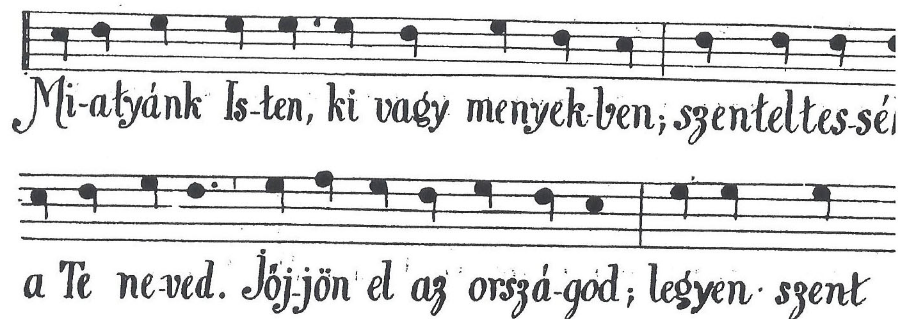
V.: Igy kell cselekednünk az Ur emlékezetére.

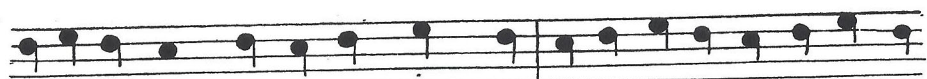
Ezután a pap meghajol az oltár közepe előtt, keresztet vet magára és mondja:

Fogadd kegyelmedbe, szent Isten, lelkünk áhitatát és áraszd reánk az igazi bünbánat kegyelmét.

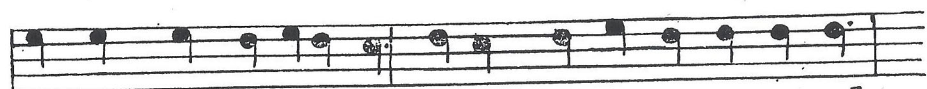
V.: Hogy ez által szent kegyelmedet elnyerhessük.

Ezután a pap mondja, illetve énekli:

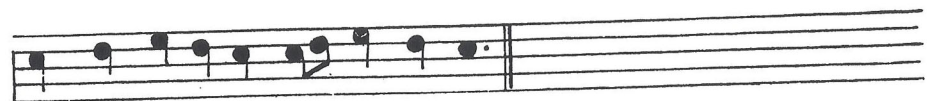

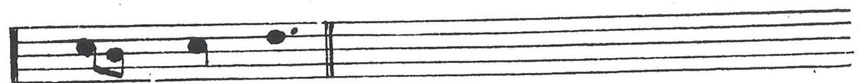

Ezután a pap kezébe veszi az áldozati ostyát és mélyen meghajolva mondja:

Istennek szent báránya, ki elveszed a világ

büneit, irgalmazz nekünk.

N.: Urunk, kegyelmezz nekünk.

V.: Isten irgalmazz nekünk.

Ezután a pap az áldozati ostyát letéve a nép felé fordulva mondja:

Az Ur szent békéje legyen veletek.

V.: És fogadja irgalmasan áldozatunkat.

Ezután a pap magához veszi a szent áldozatot. Először a szent ostyát e szavakkal:

Uram, nem vagyok méltó, hogy bejöjj szivem hajlékába.

V.: Gyógyitsd meg szent szavaddal lelkemet.

Miután a pap magához vette a szent ostyát igy folytatja:

Engedd, mindenható örök Isten, hogy ezen áldozat örök üdvösségünkre váljék.

V.: És hogy szent kegyelmed bennünk lakozzék.

Erre a pap magához veszi a kehely-áldozatot. Ha a hivek közül is óhajtanak az Ur asztalához járulni, a pap rövid intelem és buzditás után az oltár előtt kiszolgáltatja az áldozást.

Ezután következik a hálaadás a következő szavakkal:

Hála legyen neked, mindenható örök Isten, nagy kegyelmedért.

N.: Engedd, hogy áldozatunk előtted kedves legyen.

Mire a pap a nép felé fordulva mondja vagy énekli:

Az Ur legyen veletek.

V.: És a te lelkeddel.

Mire a pap énekszóval zengi:

V.: Hála legyen az Istennek!

Ezután a pap megáldja a népet e szavakkal:

Isten áldása szálljon reátok az Atyának és Fiunak és Szentléleknek nevében.

V.: Ugy legyen.

Majd a pap visszafordul és az oltár bal oldalán elmondja szent János evangeliumát:

(Sz. János, I., 1.)

Kezdetben volt az Ige és az Ige Istennél volt és ezen Ige Isten volt. Ugyanigy volt kezdettől fogva Istennel: Minden dolgok Ő általa voltak teremtve; és nem volt semmi létező dolog hanem csak amik Ő általa lettek. Ő benne volt az élet és ezen élet az emberek világossága volt. És ezen világosság fénylett a sötétségben, de a sötétség azt be nem fogadta. Volt egy ember Istentől küldetve kinek neve volt János, ki eljött hogy tanubizonyságot tegyen a világosságról hogy ez által minden emberek hinnének. Nem Ő maga volt a világosság, de eljött, hogy bizonyságot tegyen az igazi világosság felől, hogy az megvilágositson minden embert ki e világra születik. És Ő eljött a világba, melyet Ő teremtett, de a világ Őt nem ismerte. Sajátjába jött de övéi be nem fogadták. De valahányan befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek és mindazoknak kik az Ő nevében hisznek; azoknak kik nem vérből, vagy a testnek avagy pedig az embernek akaratából, de kik Istentől születtek. És az Ige testté lett és közöttünk lakozott telve kegyelemmel és igazsággal.
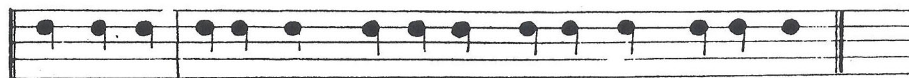
A hivek a két evangéliumot állva hallgatják meg, áldozás alatt pedig térdet hajtanak. A szent mise többi része alatt ülve maradnak.

A vasárnapi nagymise után a pap a hivekkel együtt elmondja az Ur Angyalá-t.

Karácsonykor, Husvét és más ünnepeken fehér miseruha használandó; Pünkösdkor és Szt. István vértanu napján vörös szin, a nagyböjti és urjöveti (adventi) időben violaszin használandó. Megjegyeztetik, hogy ezen külömböző szinek használata ajánltatik, de nem kötelező.

Halottas, vagyis gyászmiséknél a fekete szin használata kötelező.

Ily miséknél a „Dicsőség menyben az Istennek'' cimü ének kimarad, az utolsó ének, „Ime megvolt az áldozat '' helyett pedig ez énekeltetik:

Adj, Uram, az elhunyt hiveknek örök nyugodalmat.

V.: És az örök világosság fényeskedjék nékik.

P.: Nyugodjanak békében.

V.: Ugy engedje Isten.

Ezután következik a „Ments meg Uram minket'' kezdetü ének.

Midőn szent beszéd, vagyis prerikáció tartatik, ez mindjárt az evangélium után következik. A predikáció után következnek a házassági hirdetések és egyéb fontos közlések.

Oly értesitések vagy közlések. melyek nem tartoznak szorosan az illető egyházközség vallási ügyeihez, a mise-hirdetésekből szigoruan kizárandók. Más mint szorosan vallási jellegü közlések mise u t á n eszközlendők.

KISDEDEK KERESZTELÉSE.

A keresztanya a keresztelendő kisdedet bal karján tartja, mig a keresztatya égő gyertyával kezében a keresztanya bal oldalán foglal állást.

A pap megkérdi a keresztszülőket mily névre óhajtják a kisdedet megkereszteltetni és azután megkezdi a keresztelést:

N.: Mit kérsz az Isten egyházától?

Keresztanya: A hitet.

P.: A hit mit ád néked?

V.: Az örök üdvösséget.

P.: Ha tehát be akarsz menni az örök életbe tartsd meg a parancsolatokat: szeresd a te Uradat Istenedet teljes szivedből és teljes lelkedből és szeresd felebarátodat mint önmagadat.

Erre a pap a kisded arcára lehel e szavakkal:

Távozz e hajlékból gonosz lélek és engedd át helyedet a szentléleknek.

Erre a pap jobbját a kisded fejére helyezve ekként imádkozik:

Fogadd, Isten, kegyelmesen könyörgésünket és engedd, hogy ezen választott hived, **N.**, szent parancsaidnak utjain járva a feltámadás dicsőségére érdemessé váljék.

V.: Ugy legyen.

Üdvözitő Jézus Krisztus, vezesd ki a bün sötétségéből ezen választott hivedet, **N.**, szabaditsd meg őt az gonosz lélek kötelékeitől, hogy a Te utadon járva minden bünt kerüljön és Isten előtt erényben és jóságban egyre gyarapodjék.

V.: Ugy legyen.

Erre a pap megáldja a sót e szavakkal:

Kérünk téged, mindenható Isten, hogy ezen sót megáldjad és megszenteljed, hogy az isteni bölcseséged jeleként szolgáljon.

V.: Ugy legyen.

A megszentelt sóból keveset a kisdednek nyujtva a pap ekként folytatja:

Ime, vedd a bölcseség savát, hogy Isten kegyelme az örök életbe veréreljen.

V.: Ugy legyen.

P.: Béke legyen veled.

V.: És a te lelkeddel.

Erre a pap stólája végét a keresztszülőknek nyujtja és ezen szavakat intézi a kisdedhez:

N., jöjj be az Isten egyházába, hogy Krisztus által részed legyen az örök életben.

V.: Ugy legyen.

Erre a pap a keresztszülőkkel együtt elimádkozzák a Hiszekegyet és Miatyánkot.

Ezután a pap jobb kezének hüvelykujját megnyálazza és azzal a keresztelendő füleit és orrát megérinti e szavakkal:

Nyiljatok meg Isten dicsőségére és távozzon belőletek a gonosz lélek, hogy készen legyetek ha majd eljő az Isten itélete.

Erre a pap a keresztelendőhöz fordul a következő szavakkal:

N. ellent mondasz-e az ördögnek?

V.: Ellent mondok.

P.: És minden cselekedeteinek?

V.: Ellent mondok.

P.: És minden pompájának?

V.: Ellent mondok.

N., hiszesz-e a mindenható Atyában, menynek és földnek teremtőjében?

V.: Hiszek.

P.: Hiszesz-e az Ő egyszülött fiában, Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, ki érettünk kereszthalált szenvedett?

V.: Hiszek.

P.: Hiszesz-e a Szentlélekben, a keresztény szentegyházban, a bünök bocsánatában, a feltámadásban és örök életben?

V.: Hiszek.

N., akarsz-e megkereszteltetni?

V.: Akarok.

Erre a pap vizet hint a keresztelendő fejére e szavakkal:

N., megkeresztellek téged az Atyának és Fiunak és Szentléleknek nevében.

Erre a pap fehér ruhát vagy kendőt borit a keresztelendőre e szavakkal:

Fogadd, ime, az ártatlanság köntösét és őrizd meg tisztán, hogy ártatlan lélekkel állhass majd Jézus Krisztus itélőszéke elé.

V.: Ugy legyen.

Majd az égő gyertyát odanyujtja a keresztszülőknek e szavakkal:

Vedd, ime, az igazság világosságát és tartsd meg az Ur parancsait, hogy majdan örömmel mehess be az örök életbe.

V.: Ugy legyen.

Ezután a pap elbocsátja a megkereszteltet e szavakkal:

Indulj, már most, békességben és az Ur kegyelme kisérjen utadban.

V.: Ugy engedje Isten.

JEGYZET: Felnőttek keresztelésénél ugyanezen szertartás követendő, a keresztelendő azonban személyesen felel a pap kérdéseire.

Oly esetekben, midőn az ujszülött gyermek a szülőktől vagy a szülésznőtől ideiglenesen megkereszteltetett, de kétség van annak érvényességét illetőleg, a pap mielőtt megkeresztelné a kisdedet hozzáadja ezen szavakat: „Ha nem volnál érvényesen megkeresztelve''.

A HÁZASSÁGKÖTÉS SZERTARTÁSA.

Egyházunk a házasságot nemcsak egyszerü szerződésnek, de szentségnek tekinti, melyben a házasulandók egymásnak örök hüséget fogadnak és nemcsak a nagyobb ünnepélyesség kedvéért, de főleg azért végzik ezt a templomban és bizonyos szertartások keretében, hogy imában a Szentlelket segitségül hiván, ez által jövendő házas-életükre Isten kegyelmét és segitségét esdjék ki.

A jegyesek ünnepi öltönyben jelennek meg a templomban és az oltár közepe előtt felállanak a két násznagy, vagyis esketési tanu kiséretében. A többi násznép félkörben az oltár előtt, vagy pedig a templom padjaiban foglal helyet.

Ezután a pap megkezdi a szertartást a következőképen.

Az Atyának és Fiunak és Szentléleknek nevében.

Majd a vőlegényhez fordul e kérdésekkel:

Mi a neved?

Mire a vőlegény hangosan megmondja nevét.

N. N. Akarod-e ezen itt jelenlevő jegyesedet törvényes házastársul elvenni?

Vőlegény: Akarom.

P.: Nem kényszeritett-e valaki szóval vagy cselekedettel ezen frigykötésre?

V.: Nem.

Majd a pap a menyasszonyhoz fordul e kérdésekkel:

Mi a neved?

Mire a menyasszony fenhangon megmondja nevét.

N. N. Akarsz-e ezen itt jelenlevő jegyesedhez törvényes házastársul menni?

Menyasszony: Akarok.

P.: Nem kényszeritett-e valaki szóval vagy cselekedettel ezen frigykötésre?

M.: Nem.

Erre a pap az összes jelenlevőkkel együtt elmondja a Hiszekegy-et és Miatyánk-ot, majd ekként imádkozik:

Mindenható Isten, tekints atyai szeretettel ezen gyermekeidre, kik, ime, a Te szent szined előtt házassági frigyre lépni készülnek.

Üdvözitő Jézus Krisztus, légy ezen jegyespárnak istapolója és gyámolitója, hogy tiszta szivvel és igaz szándékkal jelenjenek meg előtted.

Szentlélek Isten, az élet világossága, világitsd meg ezen jegyespár elméjét, erősitsd meg akaratukat, hogy mindenkor az Igazság utain járjanak.

Ezután a pap a vőlegény gyürüjét a menyasszony jegyujjára, a menyasszony gyürüjét pedig a vőlegény jegyujjára huzza e szavakkal:

Emlékezzetek meg róla, hogy ezen gyürükkel egymást örög hüségre eljegyeztétek, az Atyának és Fiunak és Szentléleknek nevében.

V.: Ugy legyen.

Ezután a pap a vőlegény és menyasszony jobb kezeit stólájával egymásba kapcsolja ezen szavakkal:

Ime, egyesitelek benneteket a házasság szent frigyébe, az Atyának és Fiunak és Szentléleknek nevében.

V.: Ugy engedje Isten.

Ezután a pap az uj házaspárnak nyujtja a keresztet, kik a pap előmondása után egyenkint elmondják a hitvesi esküt:

Isten engem ugy segélyen
Hogy ezen itt jelenlevő nőt (férfiuhoz)
Magamhoz veszem (hozzámegyek) feleségül
Istennek rendelése szerint
És a keresztény Szentegyház törvénye sze-

rint

És hogy őt el nem hagyom

Holtomiglan, Holtáiglan.

Semminemü szükségében és viszontagságában.

Isten engem ugy segélyen.

Erre a pap a néppel együtt mondja:

Ugy engedje Isten.

Ezután a pap az alkalomhoz és a körülményekhez mérten beszédet intéz az uj házaspárhoz, különösen hangsulyozva a házassági frigy fontos és szent voltát.

Végül a pap megáldja az uj házaspárt és az összes jelenlevőket.

Jegyzet: Fontos és lényeges, hogy a házasulandók a házasságkötést megelőzőleg háromszor kihirdettessenek.

A házasulandók vagy a hirdetés bejelentésekor, vagy pedig a házasságkötés megkezdése előtt tartoznak az állami hatóságtól nyert házasságkötési engedélyt felmutatni.

A házasságkötés után a pap irassa alá a két tanuval a házasságkötési bizonylatot és azt a legelső alkalommal az illető állami hivatalhoz nyujtsa be.

Itt Amerikában minden törvényesen megválasztott, illetve megerősitett és az illetékes állami hatóságnál bejelentett pap nemcsak mint lelkész, de egyuttal mint anyakönyvvezető is végzi a házasságkötést, miért is minden oly házasság, mely ezen Egyház papjai által áldatott meg, a magyarországi törvény előtt érvényes.

Tekintettel arra, hogy a házasságkötésnél nemcsak a házasulandók tiszta és becsületes szándéka, de egészségi állapotuk is fölötte nagy fontossággal bir, sürgősen ajánltatik, hogy egyházunk papjai a házasulandónkat tőlük telhetőleg arra birják, hogy azok a házasság megkötése előtt ép egészségi állapotukat igazoló orvosi bizonylatot mutassanak fel.

BÜNBÁNATI ÁJTATOSSÁG.

Egyházunk azt tartja, hogy az üdvözülés, vagyis a bünök bocsánatának elnyeréséhez a legfőbb eszköz az igaz bünbánat. Igaz bünbánatnak azt tartjuk, midőn valaki az elkövetett bünei fölött őszinte sajnálatot érez és pedig, nem csupán azért mert ez által Isten büntetését magára zuditotta; de főleg azért is, mert ezzel Isten atyai szeretetével visszaélt; ugy, mint a jó gyermek is nem csupán azért bánja, hogy szülője ellen vétett, mert az megbünteti, de főleg azért, mert szülőjének bánatot és lelki fájdalmat okozott.

Istenben nem csupán mindenható Teremtőnket, de végtelen jóságu Atyánkat is tiszteljük, miazért egyik főtörekvésünk az legyen, hogy jámbor és erkölcsös viselkedés által magunkat az ő atyai szeretetére érdemeseknek mutassuk.

Bünbánat nélkül nincs bünök bocsánata!

A bünbánatnak azonban nem megszokásból, sem nem parancsra kell támadnia, hanem kell,

hogy az szivünk-lelkünk bensejéből eredjen.

Éppen azért egyházunk a kötelező fülgyónást nem ismeri el, mert azt tartjuk, hogy a bünbánatot nem lehet rőffel kimérni vagy megszabni.

Akik a fülgyónásban hisznek, vagyis akik ebben egy eszközt látnak a lelki jobbulásra, a mi egyházunkban is megtarthatják ezen szokást és járulhatnak a gyónáshoz. Azonban senki sincs kötelezve a fülgyónásra.

De igenis egyházunk minden tagjától elvárjuk, hogy igazi keresztény módjára éljen; a keresztény életnek a javulás utáni szüntelen törekvés és vágy lévén főcélja, szükséges, hogy annak külső jelét is adjuk.

Minden évben kétszer, ugymint Pünkösd Vasárnapján és Nagypénteken hiveink a papjukkal együtt bünbánati ajtatosságot tartanak a következő módon:

Midőn a hivek egybegyültek, a pap a Miatyának és Hiszekegy elmondása után az alkalomnak megfelelő beszédben figyelmezteti hiveit az igazi bünbánat fontosságára és annak nagy előnyeire. Beszédében különös figyelemmel legyen arra, hogy a hivek lelkében felkeltse és ébren tartsa a folytonos és fokozatos ja-

vulás után való vágyat, mely Isten iránti mély hálánkból ered.

A beszéd végeztével a pap és a hivek elmondják a következő imákat.

P.: Urunk, irgalmazz nékünk!

V.: Krisztus, kegyelmezz nékünk!

P.: Légy irgalmas, óh Uristen!

Mire a nép a pap előmondása mellett imádkozza:

Ime, megjelentünk szent szined előtt- nagy Isten és mély megszégyenüléssel és őszinte szivbeli töredelemmel bevalljuk és beismerjük hogy sokszor, igen sokszor rut hálátlansággal viszonoztuk nagy jóságodat, óh Urunk!

Lábbal tapodtuk szent parancsidat, holott azoknak teljesitése csak hasznunkra lett volna. Megfeledkeztünk azon szent kötelmekről, melyek saját halhatatlan lelkünkhöz, szülőinkhez, rokonainkhoz és minden felebarátunkhoz füznek!

Álnok képmutatók és árulók módjára fennen hirdettük a felebaráti szeretetet, lelkünk pedig tele volt irigységgel és gyülölettel és szájunk tuláradt a rágalmazás és megszólás büzétől!

Beismerjük, óh nagy Isten, hogy nem vagyunk méltók arra, hogy gyermekeidnek és teremtményeidnek nevezzél. De ne nézd bünös voltunkat, óh Urunk, hanem kövesd atyai szived sugallatát és áraszd reánk és minden hozzánktartozókra megbocsájtó szent irgalmadat!

Adj erőt, hogy egyszülött Fiad, Jézus Krisztus keresztáldozatának segitségével és a Szentlélek felvilágositó erejével ezentul csak a jót gyakoroljuk, a rosszat pedig szorgosan kerüljük!

Térj be szivünk hajlékába, irgalmas Atya Isten és tisztitsd meg lelkünket a bünnek minden salakjától, hogy mint a Te képedre teremtett hü gyermekeid mindenkor méltók lehessünk szent irgalmadra, segitségedre és majdan az örök üdvösségre.

V.: Ugy engedje Isten.

Ezután következik az áldozás.

A hivek sorjában járulnak az Ur asztalához és az áldozás kiosztása előtt a pappal felváltva mondják:

P.: Uram, nem vagyok méltó, hogy bejöjj lelkem hajlékába.

V.: Gyógyitsd meg szent szavaddal lelkemet.

Ez háromszor ismételtetik.

Midőn már a hivek mind magukhoz vették a szent áldozatot, a pap előmondása mellet imád-

koznak, ekként:

Hálát mondunk Néked, mindenható Isten, végtelen irgalmadért, melylyel lelkünket a büntől megtisztitottad és nagy kegyelmedért, melylyel az engesztelő áldozatban részesitettél. Engedd, hogy ezen ájtatossági gyakorlatunk megujitsa és megszilárditsa szereteted szent kötelékeit és adj nékünk erőt és kegyelmet, hogy a jóban megmaradva mindenkoron az igazság és az erény utjain haladhassunk.

Ezt kérjük Tőled mély alázattal az üdvözitő Jézus Krisztus nevében és az Ő érdemeiért.

Hallgasd meg hő imánkat, óh Isten!

Ezután a pap ismét rövid intelmet intéz a hivekhez és a Miatyánk és a Hiszekegy ujólagos elmondása után a hivek csendben szétoszolnak.

BETEGEK LÁTOGATÁSA ÉS AZ UTOLSÓ KENET FELADÁSA.

A betegek látogatása és vigasztalása a pap egyik legszentebb kötelességét képezi.

Miért is a pap első hivásra haladék nélkül látogassa meg beteg hivét.

A házhoz érve imádkozzék a háznépével együtt egy Hiszekegyet és Miatyánkot.

Ha a beteg gyónni óhajt, a pap végezze ezt el, a legnagyobb tapintattal és szeretettel.

Senkit a gyónásra rábeszélni, vagy talán épen fegyegetéssel kényszeriteni nem szabad.

Ha a beteg nem óhajt gyónni, a pap a beteggel és a háznéppel együtt elmondja a következő bünbánati imát.

Gyónom Neked, mindenható Atya Isten, hogy engedelmeskedtem az embereknek, mint szent parancsaidnak. Sokszor bünnel és gonoszsággal viszonoztam végtelen atyai jóságodat és kifogyhatatlan szereteted.

Vétkeztem

Vétkeztem

Vétkeztem ellened, oh Atyám.

Kérlek azért alázatos szivvel, tekints irgalommal bünbánó szegény lelkemre. Fogadd kegyelmesen őszinte töredelmemet. Szivem mélyéből szánom és fájlalom, hogy valaha csak gondolattal is vétettem Ellened.

Üdvözitő Jézus Krisztus, ki érettem a keresztfán meghaltál, engedd, hogy keserves kinszenvedésed és halálod büneim eltörlésére szolgáljon, hogy majdan Veled együtt feltámadhassak.

Szentlélek Isten, adj nékem erőt és kitartást, hogy megjobbulva mindenkor Isten utjain haladjak az örök üdvösség felé.

V.: Ugy engedje Isten.

Mindenható irgalmas Isten, alázattal és mély tördelemmel, szivbeli igaz bünbánattal kérem szent Felségedet, hallgasd meg esdeklő szavamat és fogadd kegyelmesen őszinte gyermeki szivvel Hozzád küldött igéretemet és fogadalmamat a jobbulásra.

Ezt kérem Tőled az Üdvözitő Jézus Krisztus szent nevében.

V.: Ugy engedje Isten.

Különös gond forditandó arra, hogy a beteg a pap látogatásából vigaszt és szenvedéseinek eltürésére bátoritást és kitartást nyerjen. Fenyegetés és ijesztgetés nem az Isten müve. Az itélet Istennél van! A pap csak közbenjáró oly irányban, hogy a beteg hivőnek az imádságban és keresztényi türelemben, valamint az Isten iránti bizalom felgerjesztésében segitségére legyen.

Ugyanezen okoknál fogva az utolsó kenetet csupán a beteg kivánságára kell feladni.

Az utolsó kenet feladása a következő módon történik:

A pap a beteggel és a háznéppel együtt elmondja a Hiszekegyet és a Miatyánkot.

Erre a pap jobb kezének hüvelykujját az erre szánt szentelt olajba mártja és azzal gyengéden érinti a beteg homlokát, szemeit, füleit, tenyereit és lábait e szavakkal:

Isten szent kegyelme és irgalma bocsássa meg mindazt, amit gondolataid, szavaid, hallásod, látásod, érintésed által és jártadban vétkeztél.

V.: Ugy engedje Isten.

Ezután a pap megáldja a beteget és a házinépet.